

MISJONS-RØSTEN

LAND, LAND: HØR HERRENS ORD!

Nummer 9.

1. mai 1944.

16. årgang.

Finnmark kaller på deg.

Det har lenge vært et ønske og samtaleemne blant vennene i Finnmark om en redegjørelse av arbeidet og virkefelter her nord. Da vi vet at der blant de mange øvrige venner rundt i vårt land, hersker en stor uvisshet om de felter og strekninger som våre få vitner har å nå over, og de mange oppgaver som ikke er løst, så tror vi at litt opplysning vil bli mottatt med glede av mange.

Jeg vil ikke si at jeg er rette mann til å skrive om disse ting, da her er flere eldre arbeidere i Finnmark. Men etter henvendelser fra flere kanter, så vil jeg gjøre et forsøk, og etter å ha virket her i snart 8 år, har jeg da sett og lagt merke til litt som jeg kunde fortelle om. Det blir nok ikke så fullstendig som ønsket, men måtte det virke så at noen fikk øynene opp for behovet av flere vitner i Finnmark, og at Herren fikk drive ut flere arbeidere til disse felter, så er det dog hensikten nådd.

En trenger ikke å reise lenge her oppe for å merke at det er et kjempefylke man er kommet til, og avstandene er store. Hvis jeg tør ta leserne med i litt geografi, så vil vi snart se at det er det største fylket i landet. Et enno bedre inntrykk får vi når vi ser at det er større i flateinnhold enn vårt naboland Danmark. Fylket er inndelt i tyve herreder, og har over femti tusen innbyggere.

Størstedelen av innlandet er jo uten bebyggelse, men noen sentrale steder finnes hist og her. De siste årene er vegforbindelsene her blitt meget forbedret, så det no er lettere for vitnene å komme fra sted til sted. Spredt over hele Finnmarksvidden bor noen tusen «samer» som nesten aldri har mere berøring med Guds ord enn i kirken noen ganger om året.

I de lange fjorder og fjordarmer bor ikke så lite folk, men det er of-

test vanskelig å nå dem, da de er uten veg og dårlig med andre forbindelser. Det blir ofte for vitnene å stampe mil-lange fjellveger i all slags vær, men gledelig er det å se den pris som settes på slike sjeldne besøk. Ute ved kysten finner vi de mange fiskevær med meget folk, varierende fra noen hundre til over tusen innbyggere, og her har vi de beste og nødvendigste felt.

Et stort brytningsarbeid er gjort av de få trofaste Herrens vitner her nord, og vi priser Herren for dem, men de har alltid vært få, og enda fines her ikke mere enn ca. ti frie evangelister blant femti tusen innbyggere, og ikke alle disse driver reisevirksomhet. Det er no fire år siden det er kommet nye arbeidere til Finnmark av de frie venner. Ofte når vi hører de mange rop fra stedene etter hjelp, og også selv går og venter på forsterkning, så kommer tankene: Sender ikke Herren arbeidere til Finnmark» eller er «de kalte» ulydige?

Her er 10—12 venneflokker fordelt over fylket, da er også medregnet hvor de bare er noen få stykker.

I Brevikbotten er den eldste av de frie venneflokker i Finnmark. Der er broder Gamst bosatt, og de har mange utposter rundt hele Sørøya. I Komagfjord er også noen kjære venner, men de offentlige møter har en tid vært nedlagt da de mangler evangelist. Også der er mange omkringliggende felt.

Honningsvåg er et stort sted med noen trofaste venner. Vår kjære br. Larsen, som står for arbeidet der og har tatt mangt et tungt tak, ønsker no å få avløsning, da han kjenner at legemet begynner å bli skrøpelig. Stedet er et sentrum og passer også godt som bosted for en reisende predikant.

Så har vi Porsangerfjord, med venner på Kistrand og Børselv. De

har utført et stort arbeid, men der er mange steder i den store fjord, og oppover til Karasjok, så der trenges flere vitner.

Kjøllefjord har de siste to år hatt en god tilvekst, og der er no en ikke liten flokk, med flere unge krefter. Mulighetene er store for evangeliet, da der er mange tilstøtende steder. Der har vi også Laksefjord som er den mest forsømte av Finnmarks fjorder. Kjøllefjord og Laksefjord trenger både to og tre evangelister som vil ofre seg i tjenesten.

Helt i Vestre Jakobselv har vi en venneflokk med br. Mathisen i spissen og de står som et lys i mørket her nord. Over hele Østfinnmark er det et stort behov for vitner, både i de store fiskevær og på småstedene.

Like ved Nordkapp ligger Skarsvåg. Der har vennene et pent lokale, men det blir lite brukt da de sjelden får besøk av vitner.

Som vi ser er det mange av venneflokkene som er uten den kraft som skal til for å holde møtene igang, så de offentlige møter mange steder er nedlagt lange tider. De få reisende predikanter kan umulig nå over alle nødvendige steder, derfor lider Guds sak svært under manglende arbeidskraft. Vi ber at der blant leserne er noen som Herren legger disse steder på hjerte, og at du drives nordover. Vi har sett litt av de steder i vårt land der predikantene må vente i lengere tid for ikke å trå på hverandre. Skal tro om der ikke er noen av disse som Herren heller ville se i Finnmark?

Over hele fylket er det en god tid, nesten over alt høres at noen blir frelst, og Guds folk lengter etter mere åndelig kraft. Vi er forvisset om at større ting ville skje dersom Herren fikk sende flere arbeidere. Dørene er åpne, og måskje er det en siste innhøstning før Jesus kommer.

Vi ønsker alle å se mange frelste for Guds trone, — også fra Finnmark, — men spørsmålet lyder: Vil

Se, hvor stor kjærlighet.

du gå med budskapet? Bare ti frie evangelister på femti tusen mennesker, — kan det være Guds vilje? Du som Herren har kalt med evangeliet til Finnmark — hvor er du i dag?

Riv av alle bånd, og gå der Herren leder. Gå i Jesu navn! Gå mens det er tid og mens dørene er åpne. Gå for å vinne sjeler for Jesus kommer.

Er det noen som Herren vil sende nordover, så vil vi gjerne komme deg til hjelp hvis du ønsker, både med opplysning om forholdene og andre ting. Her er mange venner her nord som med glede ser at vitner kommer til Finnmark.

Tenk på de mange som er forsømt på grunn av forlite vitner, tenk på de mange som går inn i evigheten uten å være frelst. Tenk om du kunne nå noen. Ja, om du bare kom en eneste av disse til hjelp, så var ditt liv i Finnmarken ikke forgjeves.

Venner, la oss be for Finnmark og vitnene. Broderhilsen.

Sigurd Breimoen.

Det siger et ja og amen i inntil hjerte til oppropet av broder Breimoen om hjelp i misjonsarbeidet, og jeg vil tilføye: Hør Herrens røst og vær lydig imot den høyestes ordre, du som Gud har minnet om å forkynne hans frelse. Arbeid før natten kommer, da ingen kan arbeide mere.

Vi har det fremdeles godt her i Kjøllefjord. Herren er med og hvem kan da være imot. Guds ild brenner i menigheten og vi kan utbryte: «Store ting har Herren gjort, og vi er glade.»

Til alle dere våre kjære venner, som er med i bønn og arbeid for Guds sak her, kan jeg sende denne hilsen: Herren hører bønn og hans sak går seirende fram.

Broderhilsen. *Alfred Myreng.*

Ovenstående innlegg angående arbeidet i Finnmark bør gripe oss alle. Det er fra brødre som kjenner forholdene og som brenner for saken. La oss gjøre hva vi kan for å støtte de vitner som arbeider der oppe og sende ut nye arbeidere. I dag er dørene åpne og når vi ser det store behov der, må vi be om nåde til å gå inn igjennom de åpne dører. Var det ikke en tanke som var vært å overveie om ikke de frie venner no mere burde slutte opp om dette?

Om Herren vil og vi lever skal vi komme tilbake til dette siden.

Red.

Hele Bibelen er full av beviser på Guds uranskelige og usigelige kjærlighet til menneskene. Guds kjærlighet gir seg også tilkjenne ved Hans kallelse — utholdenhet — og tålmodighet med den gjenstridige og bortvendte slekt.

Et av de skjønne trekk i denne kjærlighet når det gjalt dem som vendte om og tok i mot kallet, synes meg å være forannevnte skriftsted.

«Se, hvor stor kjærlighet faderen har vist oss, at vi skal kalles Guds barn».

Han kunne jo valgt et annet navn for de vundne sjeler, men intet annet navn kunne tolke Guds kjærlighetstanke. Det var barn — med barnerettigheter — Herren ønsket å se, og likeledes gjøre oss oppmerksomme på at vi var. Derfor dette hedersnavn: «Guds barn».

Guds lengtende kjærlighet ser i det nyfødte menneske noe av seg selv. Det tapte er vunnet igjen, og så kommer et nytt utrop av Ånden ved Johannes: «No er vi Guds barn, men det er enno ikke åpenbart hva vi skal bli. Men vi vet, at når Han åpenbares, skal vi bli ham lik —».

Å, nådens dyp! Det var altså hensikten å bli ham lik — samtidig som barnet ble modent i Guds skole på jord. Guds lidende kjærlighet får lønn for sin smerte. Han får se noe av seg selv, noen som er lik ham. — Guds lengsel i skapningens morgen. «La oss gjøre mennesker i vårt billede etter vår liknelse». (1. Mos. 1—26) var oppnådd.

Spørsmålet, som rettes til alle troende i dag, blir da: Ser vi hvor stor kjærlighet Faderen har vist oss ved «barnenavnet» som er gitt oss: Intet annet navn var godt nok for Gud. Hans kjærlighet til oss var det avgjørende. Han ga det kjæreste han hadde, sin Sønn, og ønsket bare å eie barn med barnerettigheter. Den far, hvis barn valgte andre navn, enn de av ham gitte, ville føle sin kjærlighet krenket ved barnets selvrådighet.

Får Herren ved Ånden åpenbare for oss alle sin store kjærlighet ved barnenavnet, og de dermed følgende rettigheter, vil alle andre navn tape sin glans. Da vil lovsangen til Herrens ære, fra de mange, mange barn av ham, lyde allerede her som mange vannes brusen. Da vil det ene

barn av Gud i trygghet nærme seg det annet uten noen beregning eller legitimasjon. Da vil den store familie få sin rette plass og lemmene bli bunnfastere til Kristus og hinanden. «Men den som binder oss tillige med eder fast til Kristus og som salvede oss, det er Gud» (2. Kor. 1—21).

Tiden maner til alvor.

Må det mer enn før fra alle hold vises at Gud har bunnfast alle sine barn til Kristus — bare Ham alene.

Må ingen av Herrens små i uforstand være snare til å framheve noe annet navn, og derved såre Ham som du av hjertet elsker, og støte fra ved ditt selvvalgte navn barn som dog er elsket og kjøpt med samme høye pris.

«Når Kristus vårt liv, åpenbares da skal og I (Hans barn) åpenbares med ham i herlighet».

Kjær hilsen til alle Guds barn med Joh. 17. 24.

Oskar Gamst.

Er Jesus Herre?

«Ikke enhver som sier til meg: Herre, Herre! skal komme inn i himmerikes rike, men den som gjør min Fars vilje som er i himmelen.» Matt. 7, 21.

Hvor få av Herrens folk er det ikke som har erkjent den sannhet at enten er Jesus Herre over oss fullt, eller også er han aldeles ikke herre. Hvis vi kan mestre Guds ord i stedet for å la oss mestre av det, hvis vi kan gi oss til Gud så meget eller så litet som vi synes, da er det jo oss som er herrer, og han som er vår skyldner, og så må han være oss meget takknemlig for den skjerv vi gir, og være oss meget forbundet fordi vi så beredvillig føyer oss etter hans ønsker. Men hvis det nå virkelig er ham som er Herre, la oss da behandle ham som sådan. «Hvorfor kaller I meg Herre, Herre! og gjør ikke hva jeg sier?»

(Hudson Taylor)

I hele skriften fortelles det om en omvendelse like før dødsstunden, for at ingen skal fortvile; men også barn om en, for at ingen skal utsette sin frelsessak.

Sett Kristi kjærlighet på prøve og legg byrdene dine ned hos ham, da vil hans kjærlighet vise hva den er.

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité. Utkommer 1. og 15. i hver måned.
Redaktør: G. Iversen.

Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse: «Misjons-Røsten», Sarpsborg.

Postgirokonto nr. 360 24.

Abonnementspris er: I løssalg 25 øre, kr. 2.25 halvåret og kr. 4.50 pr. år. Til utlandet kr. 6.00 pr. år. Bladet bestilles alle landets postanstalter og hos kommisjonære. Adresseforandringer, skriftlig opplysning og betalinger skjer til ovennevnte adresse. Abonnementet er bindende til oppsigelse. Oppsigelser må være innsendt senest 14 dager før kvartalets slutt.

Trykt i Centraltrykkeriet - Sarpsborg.

Konferanse og stevne i Fredrikstad.

Lørdag 22. april var vi atter samlet til brodrekonferanse. Denne gang på «Salem», Østre Fredrikstad. Det var møtt fram representanter fra menighetene i «Logen», Moss, «Klippen», Sultnes, «Betania», Rygge, Larkollen, Tune, Varteig, «Misjonshuset», Sarpsborg, «Kristi menighet», Fredrikstad.

Menigheten i «Eben-Eser», Askim, vilde gjerne vært med, men fikk ikke reisetilattelse. De vil imidlertid få seg resultatene av samtalen tilsendt skriftlig. Praktisk talt kan vi si at alle de frie vennegrupper i Østfold var representert. Vennene i Øvre Skiptvet var ikke med. De står i samme stilling som vennene i Askim da de bor utenom grensesone vest.

Et utdrag av de bestemmelser som ble tatt, vil bli offentliggjort i neste nummer.

Søndag var det stevne på «Salem». God tilslutning og gode møter.

Eben-Eser, Askim.

Jubileumsstevne.

Velkomstmøte pinseaften kl. 8.

1. pinsedag møte kl. 11. Jubileumsstevne kl. 4.

2. pinsedag møter kl. 11 og 5.

De som ønsker å delta må melde seg til: *Johs. Karlsen, Nordby, Askim.*

For vennene:
Johs. Karlsen.

H. E. Hegh.

Som nevnt i forrige nummer er predikant H. E. Hegh gått herfra for å være med Herren.

Br. Hegh var en av de gamle kjente skikkelser blant de «frie venner» og «pinsevennene». I mange år har han reist omkring i vårt land og forkynt Guds ord — både i by og bygd.

Han er født og oppvokst i Oslo og reiste i ung alder til Australia hvor han kom til liv i Gud blant frelsesarmeen. Begynte å vitne om Gud og viet sitt liv i evangeliets tjeneste. Var en tid reisepredikant i Kanada og streift om i blant nybyggerne der med Guds ord. Han var en kraftig kar og sparte seg ikke. I kulde og i hete, i godt og ondt holdt han fram. Kom så til Norge og har siden reist omkring her og på fritt grunnlag. Han sto ikke tilsluttet noen organisasjon som garanterte ham noe økonomisk støtte, men reiste i tro til Gud.

I den seinere tid har han vært meget prøvet med sykdom, men bar det tålmodig uten klage. No er han da hjemme hvor ingen blir sjuk eller dør.

Hans minne vil leve blant oss.

Str. Skjønberg, Mandal.

Onsdag den 22. mars fikk str. Skjønberg, Mandal (Evgl. H. Skjønbergs hustru) hjemlov, nær 67 år gammel. Hun hadde båret på et svakt legeme i mange år, men allikevel kom døden så hurtig og uventet. Hun var stadig oppe og i virksomhet, og hadde vært på møte så seint som ca. 14 dager før hun døde. Br. Skjønberg var på den tiden ute på feltet (flere mil nord for Bergen) og rakk ikke hjem før lørdag den 25. Det var jo et hårdt slag for vår bror.

Onsdag den 29. fant begravelsen sted fra kapellet på Mandal kirkegård under meget stor deltakelse. Undertegnede talte om «Herrens kall» ut fra Joh. 1, 44, hvoretter kransepåleggingen fant sted. Br. Trygve Gunderson la ned en krans på båren fra mann og barn. Br. Solvang fra den øvrige familie. Undertegnede fra Menigheten i «Salem» hvor avdøde sto tilsluttet, og Adj. Aarsand (Frelsesarmeen) fra venner i Bergen. Ved graven talte Adj. Aarsand, hvoretter undertegnede takket for all deltakelse på familiens vegne.

Etter begravelsen var familien og en del innbudne samlet i hjemmet hvor det ble vekslet med sang og vitnesbyrd.

Med str. Skjønbergs bortgang har br. Skjønberg mistet en kjær hustru, og barna en god, omsorgsfull mor — samtidig som vennene i «Salem» vil savne henne som en kjær str. i Herren. Men for vår avdøde var det nokk det beste, tross alt. No er hun hjemme hos Herren og nyter den sabats hvile som står tilbake for Guds folk. Vi vil derfor ikke ønske henne tilbake.

Må Herren fremdeles trøste br. Skjønberg og barna i sorgen og savnet. Og la vår bønn være at vår hjemgangne str. må få se alle sine hjemme i kjærligheten en dag. — Det var et av hennes siste ønsker.

Fred over hennes minne.

Alf Thorstensen.

De oppstrakte armene.

Jeg hørte på studentermøtet i Konstantinopel noe som grep meg sterk. En mann som i mange år hadde arbeidet i Afrika, fortalte om en stamme i urskogene som på en eller annen måte hadde hørt at det fans en Gud i himmelen, som kvite sendebud kunne fortelle om. Men enno var intet slikt sendebud kommet til deres stamme. Og så var det blitt skikk hver sjuende dag å gå opp på et berg, og der sto de så alle og strakte armene opp mot himmelen, opp etter den Gud som de ikke kjente. Ar etter år kunne man se dem stå på den måten.

For meg ble denne fortellig et gripende bilde av hedningeverdenens nød og skapningens lengsel: disse hundretals armer, som bedende strakte seg opp mot en ukjent Gud.

Jesus hadde sett dem før alle andre og viste også synet for sine disipler. «Gå ut til dem og forkynt evangeliet!» sa han. Alle de oppadstrakte armene derute, de lengtende, ventende sjelene kalte på ham. Til dem sendte han no sine venner.

(Olfert Ricard).

Deroppe står no feltherren og planlegger det store felttoget, den hellige striden. Han leder kampen som skal erobre hele verden, hele skapningen. Han sender ut og mottar seiersbudskap, han skikker forposter og tropper. Et eneste våpen trykker han i hver soldats hånd: evangeliets sverd.

(Schwenker).

Spredte felter.

O. Gamst.

skriver bl. a.:

Hjertelig takk for bladet som kommer regelmessig og gleder oss.

Jeg lever vel. Har litt ondt i det ene øye (grå stær), men føler meg ellers frisk og får være i arbeidet.

A, det synger i min ånd. Jeg er grepet av Guds hånd. Ære være Gud!

O. Gamst.

Hilsen fra Danmark.

Takk for bladene. Jeg var meget glad for å få «Misjons-Røsten», det var likesom en fikk høre fra mange kjente og kjære steder. Vi har inntrykk av at det er helt annerledes søken etter Gud hjemme som her, på flere steder så vi om vekkelser.

Her ser det ut som det er meget verdslighet og overfladiskhet blant Guds folk. Dog fins det helhjertede og ærlige sjeler, men det blir nok et mindretall. Vi ber og venter at Gud enda må sende skurer av sildigregn, så Guds folk må vekkes og heliges, da vil også sjeler bli frelst.

A. Backe.

Fra Askim.

Br. Johannes Karlsen som no står som den ledende bror i «Eben-Eser», skriver blant annet i et privatbrev til redaktøren:

Du kan tro vi har det herlig her i Askim. Mye folk på møtene og har fått be til Gud med noen, men venter at en stor skare skal bøye seg for Gud.

Det er meget godt i vennefloken no. Vi har salvet mange sjuke som er blitt friske. Gud skal ha takk.

No i påsken har vi John Sørensen og Ernst Falck med på møtene. Salige møter. Jubelen stiger med takk og lov til ham som er død og oppstanden for oss.

Vi har også hatt Moger her en tid. Svennevik har vært her i et møte. Vi holder på å forberede oss til 25 års jubileum, som vi har tenkt å ha til pinsen. Du skal få høre fra oss seinere. Hilsen fra din bror,

Johannes Karlsen, Nordby, Askim.

På pilgrimsferden.

Skjærtorsdag hadde vi møter form. og ettermidd. På kveldsmøtet overga en ung gutt seg til Gud og ble frelst. Langfredag var møtene i Misjonshuset innstillet og musikkvennene m. fl. dro til Greåker og deltok der.

Jeg tok en tur til Bredholt og det møtte fram ganske bra med folk på møtet der om kvelden. Det var et godt møte. Meningene var at Ingrid Ødegård og Astrid Schie skulle vært der i helgen, men de måtte reise hjem, grunnet sjukdom i familien. Så ble det bare det ene møte i påsken der i kretsen.

1. og 2. påskedag deltok Olaf Ryen med oss og vi hadde noen riktig gode møter. 3 sjeler søkte Gud.

Fredag hadde vi møter både på Greåker og Hafslundsøy. Møtet på Hafslundsøy var hos en av dem som bøyd seg i påsken. Hustru-

en har vært frelst i mange år og no kom også mannen og flere av barna med. At det var glede er vel uavgjort å nevne.

Det var stappende fullt og mange vitnesbyrd.

Lørdag var noen av oss på Holtengen ved Isevegen. Flere fra stedet var møtt fram og vi fikk en god stund om Guds ord.

Søndag etterm. var møtet bra besøkt og også da bøyd en ung mann seg. G. I.

Fra Brandbu,

Som du ser er jeg no på Brandbu. Har vært her en måned. Har deltatt i møtene her og trives riktig bra. Det var her br. Hushovd virket i vinter og det var riktig åpent for ham, hører jeg vennene her sier. Det er en bror, Halvorsen fra Eidsvoll, som har tatt opp møter her etter lengere tids stilling og etter hva det ser ut for er det bra framtid for menigheten her. Det er jo ikke så langt herfra br. Moger bor. Han har no vært hjemme i påsken og no utover skal han delta i møtene her. Vi hadde noen herlige møter i påsken og i går (søndag) var lokalet helt fullt, så vi venter stor innhøstning. Er glad for at jeg er kommet på en plass hvor det er troende venner å samles med. Det var jo ikke noen forsamling å samles med det året jeg var på Gardermoen og jeg synes ikke det blir den framgang i ånden som når en får pleie samfunnet med de hellige.

«Millionæren» ventes også hit. Jeg synes det er godt å møte de gamle vitner igjen.

Fra Hattfjelldal, hvor jeg vant meg flere venner da jeg var der i 1942 har jeg fått brev som var meget oppmuntrende. Gud fortsetter å virke blant dem, så siste sommer var det flere som tok dåp og flere er åndsdøpt. Ja, underbare helbredelser har de også fått være vitne til. Godt at Guds verk går fram i fjell og dal. Lovet være Herrens navn.

Det var gildt å se hvordan vennene sluttet opp om innsamlingen til br. Grønnet. Jeg gledet meg på hans vegne. Må Gud velsigne ham og hans familie. Det kan hende br. Hushovd også kommer hit. En av vennene har fått brev fra ham og han skriver at han no er fri og kan begynne å reise igjen. Han var jo forhindret fra å reise på grunn av difteri og måtte holde seg hjemme.

Hilsen med 5. Mosebok 33, 12.

Broderhilsen.

M. Roås.

Fra Skien.

— — — Jeg har vært hjemme hos familien i påsken og har samtidig deltatt på møtene i «Emmaus». — Ernst Falck kom tilbake til Skien på lørdag og ble da innsatt som forstander. Det var velkomstfest samtidig, og Isaksen, Halden, holdt festtalen og foretok forstanderinnsettelsen. Det var god tilslutning til festen. Foruten Isaksen var også Fa'cks far med. Likedan hans hustru og John Sørensen fra Fredrikstad (eldstebror i «Kristi Menighet»). Her var møter igår, søndag, med god tilslutning og i aften skal Isaksen og de øvrige tilreisende ha sitt siste møte.

Ernst Falck har fått en god inngang her i Skien og tror han er mannen for stedet. — Siden januar måned har jeg holdt til i Mandal og skal tilbake dit sist i denne uken.

Alf Thorstensen.

Salme 118, 19-24.

Dette er dagen som Herren har gjort, la oss fryde og glede oss på den. Frelseren åpnet for oss himmelenes port.

All synd har han sonet, vår dom tok han bort, Og fylte mitt hjerte med glede.

Den stein som forkastedes av mennesker her, som hjørnestein Gud har grunnlagt. Og her fant vi frelse fra synder og i blodet på korset min sjel ble gjort ren.

Og hjertet han fylte med glede og fred. En lovsang til Gudslammets ære.

På Golgata-klippen, den grunnvoll så god, no legges av levende steine. En stad, å så herlig, hvor Gud vil bo. Den stråler av skjønnhet og fullkommelig glans. Og evig han elsker de kjære.

Å, under av nåde og visdom fra Gud no arme fortapte han frelser. Han iklær syndere rettferdighets skrud, de renses fra synden og fylles av Gud. No priser de Jesus som fridde dem til og evig tilbedelsen vedvarer.

Til frelse i Jesus, full seier over synd, no Jesus har gitt sine kjære.

På slanger de treder — all fiendens makt.

De mere enn seirer, ja, så har han sagt.

All ære til ham som har frihet os brakt.

Ja, evig vi giver ham ære.

Du velsignede lam hvor jeg elsket deg høyt,

for du ga meg liv som er evig. Din kjærlighet varm no fyller mitt barn

og jeg som før var så syndig og arm no evig skal se deg, min frelser.

A. Backe.

Om det enn kommer stormfulle tider, så må alt til sist dog vendes lys, liv og herlighet, fordi Jesus Kristus er sierherren. (Funcke).